

תורה תהיה ההרביקה

פרשת וישב

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

לע"נ הצדיק הטחוד רבנו משה אהרן פינטו זיע"א והרבנית מידלן מזל טוב זיע"א ולהבדיל לדפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

אגרות רבינו האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א פרשת וישב

"אלה תלדות יעקב בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו (בראשית לו, ב). ורש"י פירש "והוא נער" שהיה עושה מעשה נערות, מתקן בשערו ממשמש בעיניו כדי שיהיה נראה יפה.

מדוע נאמר ביוסף נער שעושה מעשה נערות? והנה קשה ביותר, יוסף הצדיק היה בנו האהוב על יעקב אבינו בחי האבות, והתורה הקדושה (בראשית לו, ג) אומרת "וישׁראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו", ורש"י פירש ואונקלוס תירגם בר חכים הוא ליה, כל מה שלמד משם ועבר מסר לו. אם כן איך יעלה על הדעת לומר על יוסף הצדיק שהוא צדיק יסוד עולם, שהיה עושה מעשה נערות מתקן בשערו ממשמש בעיניו כדי שיהיה נראה יפה. ועוד איך יעקב אבינו שמוטלת עליו חובה להחן את בנו, מדוע לא מעורר אותו שלא יתנהג בצורה כזאת, ועוד צריך להבין מה התואר "נער" בא ללמד שהיה עושה מעשה נערות, מדוע נאמר "נער"?

ואפשר לבאר ולומר יסוד גדול על פי דברי רבינו תינו, הנה מובא בתיקוני הזהרה (תיקון ע, קלז) כי מה שמכונה יוסף הצדיק בשם "נער" הוא משום שהיה גלגולו של חנוך בן ירד, שנתעלה בחיים חיותו להיות מלאך מטטרון, כמו שכתוב (בראשית ה, כד) "ויתקלף חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים". ומפרש בתרגום יונתן "ופלח חנוך בקושטא קדם ה' והא ליתוהי עם דיירי ארעא ארום אתנגיד וסליק לרקיעא במימר קדם ה' וקרא שמה מטטרון ספרא רבא" - פירוש ועבד חנוך באמת לפני ה' והרי איננו עם דיירי הארץ, משום שנפ" טר ונסתלק לשמים במאמר לפני ה' ויקרא שמו מטטרון סופר גדול.

יוסף נקרא "נער" בגלל שהיה גלגול של חנוך שנקרא "נער"

והנה מצאנו כי גם חנוך נקרא נער, כמו שכתוב (משלי כב, ו) "חנך לנער על פי דרפנו" לכן נקרא גם יוסף גלגולו של חנוך בתואר "נער". וכך מובא בתיקונים (תרגום) זה ספר תולדות אדם זהו הספר של חנוך נער, שעליו נאמר ויתהלך חנוך את האלוקים ואיננו כי לקח אותו אלוקים... ולמה נקרא נער, אלא כאן סוד ישוב לימי עלומיו כמו שהיה מקודם למעלה, ואחר כך ירד באותו שנאמר בו והוא נער

את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו, ועוד מובא שם בתיקוני הזהרה מטטרון כנגד יוסף למטה. ודברים אלו הם המקור למה שמובא בשער הגלגולים לרבנו האר"י הקדוש זצוק"ל (הקדמה ל"א) "כי יוסף הצדיק זכה לנשמה זו של חנוך". וקשה מדוע פה התורה הקדושה לפני מכירת יוסף לארץ מצרים מגלה לנו שהוא "נער" שהוא נשמת חנוך, ולא גילתה לנו את זה לפני כן או אחרי כן?

תכלית האדם להתחבר עם בני האדם לקרבם לה' ולתורתו אלא אפשר לבאר על פי דברי רבותינו שהביאו את דברי רבנו החתם סופר (פרשת לך לך) כי חנוך פירש עצמו מכל בני אדם בחששו שלא יתקלקל מהם והתבודד עם הקב"ה ביהודים עליונים בקדושה ובטהרה, לכן זכה שנתעלה חי לשמים ונעשה מלאך מט"ט. אולם אצל אברהם אבינו לא מצאנו שנתעלה חי לשמים ונעשה מלאך, כי לא פירש עצמו מבני אדם להתבודד רק עם הקב"ה ביהודים עליונים כל היום, אלא אדרבה יצא מביתו והתחבר עימם כדי לקרבם לה', כי השכיל להבין שאין זו תכלית בריאת האדם שיהפך למלאך חי בשמים כי כבר יש לו להקב"ה כשמים רכבי רכבות מלאכים ושרפים, אלא תכלית בריאת האדם היא שיתחבר עם בני אדם לקרבם לה' ולתורתו, ועל ידי זה זכה להיות גדול יותר ממלאכי השרת.

ולכן ישים האדם מול עיניו שישנם זמנים קשים בחיים של האדם שהאדם עובר נסיונות קשים ומרים, והאדם אינו מבין על מה זה ולמה זה. וגם כאשר עושה חשבון נפש ומרגיש שקשה מנשואו צערו, ידע שסולל דרך מגלגולים קודמים לדברים עצומים שבגלגול קודם לא הספיקו או לא הצליחו לתקן. וכאשר אוס"פ פים את כל הדורות כולם ובונים בשלמות את הבנין, יוסף נער, וחנוך לנער, ודוד המבול ודוד יורדי מצרים, מוצאים בנין שלם שראוי לקבל את התורה על הר סיני ולהיות העם הנבחר והמרום מכל העמים.

ברכת מזל טוב לרב בר יוחאי כהן ובני ביתו לרגל הולדת הבן

איגרת האדמו"ר פרשת שבוע עמ"ד

אור החיים הקדוש פלא יועץ עמ"ב

כתר קדושה הרי"ף דעין יעקב עמ"ג

מחשבת הנפש נועם אלימלך עמ"ד

פרשת השבוע: וישב, שבת מברכיך הפטרה: על שלושה פשעי (עמוס ב, ג-ה) כניסת שבת: 16:15 יציאת שבת: 17:08

צאת השבת לרבינו תם: 17:40

להצלחת נתנאל וחנוה גבאי והילדים היקרים להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון משה חיים רפאל שירן חנה בת לאה בנימין

לערות וארות שלחו מייל alonharifpinto@gmail.com

" אור החיים הקדוש "

כענהג כבוד האדעו"ו ללמוד
בסעודה ראשונה של שבת

"פלא יועץ"

כענהג כבוד האדעו"ו בסעודה שנייה של שבת
ערך: אחדות

אור החיים הקדוש פרשת וישב

" וימכרו את יוסף "

כותב רבנו הגדול אור העולם אור החיים הקדוש האחים חיפשו להרוג את יוסף ואיך פתאום החליטו למכור אותו הרי תמיד חיפשו להזיק לו אלא כותב הרב הגדול אולי אפשר להסביר שאחרי שכבר הפילוהו לבור וביזו אותו כשהוא ערום ממילא נח קצת רגזם הכעס שלהם התמעט ולכן הסכימו לעצת יהודה למכור אותו

והרעיון בדבר הוא כנגד המילים בפסוק ונראה "מה יהיו חלומותיו" דהיינו יוסף חלם שהוא הולך להיות מלך על כולם והאחים אמרו אנחנו נמכור אותו הוא יהיה עבד כדי להשתחרר מהעבדות לאדון הראשון הוא ימכר לאדון השני וממילא אם הוא ימכר פעם אחת בתור עבד אז כבר זה יחשב עבדות לעולם ולעולם לא יוכלו חלומותיו להתקיים כי הוא כבר הוחלט להיות עבד עולם ועל זה אמרו אחיו נראה מה יהיו חלומותיו כביכול אין להם סיכוי להתקיים ועל כול אלו הוכיח יוסף הצדיק את גדולתו שבכול זאת ניהיה מלך גדול

הי רצון יזכנו ה' ללכת בדרכי הצדיקים
בתמימות ויראת טהורה שבת שלום

אחדות היא עמוד גדולה לתקון עולם ולקיים כל דבר, ורוח המי קום נוחה מאד מדבר זה, עד שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק (איוב כג יג) "והוא באחד" "אחד" לא נאמר, אלא "באחד", שאין השכינה שורה בישראל אלא כשהם באחדות. וגדולה מזו אמרו על פסוק (הושע ד יז) "חבור עצבים אפרים הנח לו", שאפלו אם עובדים עבודה זרה, כשהם באחדות אין מדת הדין יכולה לשלט בהם (תנחומא צו ז). וזה היה הטעם שלא עשה הקדוש ברוך הוא כליה בדור הפלגה כמו בדור המבול, לפי שהיה באחדות. וזה אצלי פשט הכתוב (בראשית יא ו) "הן עם אחד ושפה אחת לכלם". ועתה כיון שהם באחדות לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות, שאין מדת הדין יכולה לשלט בהם. הבה נרדה ונבלה שם שפתם (שם ז) שלא ישמעו איש שפת רעהו, כדי שיכנס מחלקת ביניהם והיא מקום למדת הדין לשלט בהם:

וכל חבורה שרוצים לעשות דבר ושיהא לו קיום והעמדה, צריך שיהיו כלם באגדה אחת, ואז כל רוחות שבעולם אין מזיזים אותם ממקומם. אבל אם זה אומר בכה וזה אומר בכך, וכל אחד רוצה שדבורו יהיה לפניו ולא לאחר ואומר דידן נצח, הם נעשים אגדות נפסק חרבא והיא לא תצלח, ומרעה אל רעה יוצאים, ובאים לידי מחלקת אש להבת שלהבת ורעותיה מובאות אחריה רעות רבות, רחמנא לצלן. וכבר אמרו משל לאגדה, אפלו אם היא של קנים, כל זמן שהם קשורים יחד אפלו גבור שבגורים אינו יכול לשבר אותם, אבל כשהם אחת אחת הם קלים להשבר. וכתוב (הושע י ב) "חלק לבם יאשמנו". כל קבל דנא הרוצה לעשות דבר טוב בעירו כי היכי דלקבלו מנה כל באי שער עירו, לא ידבר עם כלם יחד, אלא יקראם אחד לאחד, וידבר לכל אחד בטוב טעם ודעת כדי שישמעו ויבינו ויכנסו דבריו באזניהם, ואחר כך בנקל יהיו לאחדים ויסכימו כלם עמו בהיותם באג, דה אחת, שאם ירצה אדם לשבר שק של אגוזים כלם כאחד לא יוכל לשברם, אבל אחת לאחת ישבר את כלן. אבל לא יעשה זאת כדי שיעזרו לו לרעה ולא יהיה כקרת, כי עושה זאת בשם מסית ומדיח יקרא, אלא על דרך אמת, לנחותם הדרך ישרה, אז יעשה באפן זה כי היכי דלקבלו מנה:

דיני ערב שבת הלכות שבת מתוך סידורו של כבוד האדמו"ר

הדלקת נרות שבת

א.ידליק את נרות שבת בצד דרום של הבית, ומובא בזוהר הקדוש (תיקוני הזוהר, תיקון כא דף נז) שיהיה כעין המנורה שהייתה בבית המקדש בצד דרום, ועל זה נאמר (בבא בתרא כה:): הרוצה להחכים ידרים.

ב.ישתדל הבעל לזרז את אשתו להדליק נרות שבת, ואפילו שיודע שתדליק, הוא יצווה וירז ויאמר להדליק נרות שבת.

ג.האשה הביאה מיתה לעולם, ולכן היא מחוייבת להדליק נרות שבת להאיר החושך שהביאה לעולם.

ד.הבעל יסדר את הנרות לאשתו, ואף ידליקם ויכבה, בכדי שיהיו קלים ונוחים לאשתו להדליקם בנקל בשעת ההדלקה (מגן אברהם סי' רסג סק"ז, בשם האר"י).

ה.האשה מחוייבת להתפלל בהדלקת נרות על בעלה ועל ילדיה, להצלחה בתורה וביראת שמים, פרנסה בנקל ובריאות איתנה.

ו.לא רק הנשים מדליקות נרות בערב שבת קודש, אלא גם הגברים ידליקו בלי ברכה.

פתר קדושה תולדות שושלת הזהב של צדיקי
בית עשפחת פינטו מדור ראשון עד דור עשירי
רבי שמואל ויטאל זי"ע א
במעלות קדושים וטהורים

מששמע זאת רבי יאשיהו נענה ואמר בהתלהבות: אם זה המי עכב, אתן לך את בתי הצעירה מרת ג'מילה לאשה! למען שמו יתברך - כדי שתוכל להעלות את אותם ניצוצות נידחות, ולמען כלל ישראל - כדי שתוכל לשבת ולערוך את הכתבים של אביך בישוב הדעת, מוכן אני לתת אותה לך, למרות היותה צעירה ממך בעשרות שנים, סיים דבריו.

רבי שמואל הסכים, ותוך זמן קצר נשא את בתו הצעירה של רבי יאשיהו לאשה. לאחר נישואיהם ירדו למצרים כצוואת רבי חיים אביו. שם נולדו להם בניהם. לאחר כמה שנים הקול נשמע שרבי יאשיהו השיב נשמתו לבוראו. רבי שמואל ואשתו נסעו לדמשק, שם הספיד רבי שמואל את רבי יאשיהו בפקודת השנה, ולאחר מכן חזר למצרים, שם חי עד יום מותו.

משנפטר רבי שמואל בשנת תל"ז (בגיל ע"ט), נטלה אשתו מטלטליה ושבה לבית משפחתה בדמשק. היות והיתה עוד צעירה לימים, שלחו כמה רבנים שהיו פנויים, שדכנים, שיתדפקו על דלת ביתה, ויצעו לה להינשא להם. להפתעתם, סרבה סירוב מוחלט לכולם. אחד מהם העיז פניו, ושאל אותה לסיבת סירובה, משהרבה להפציר בה נענתה ואמרה: האם נעלם ממך תשובת אשת רבי אלעזר בר' שמעון לגדולי הח' כמים שרצו לשאתה לאחר פטירת בעלה: "כלי שנשמש בו קודש יש תמש בו חול?" (ב"מ דף פד:).

והוסיפה ואמרה: דע לך! אני נר שאת בתוכי חלק מנשמתו של בעלי רבי שמואל זצוק"ל. ביום נישואיני אמר לי: דעי, בעת נתינת הקידושין נתתי לך חצי נשמת, והיה, אם לאחר צאתי מן העולם תנשאי לאיש אחר, תמשיך נשתי לשכון בתוכך. מעתה תבין טעמי, רוצה אני לשאת נשמתו עד יומי האחרון, ולכן לא אנשא לאיש! סיימה את דבריה.

כשנפטרה לבית עולמה, קברו אותה ליד קבר אביה רבינו יאשיהו פינטו, לא רחוק מקבר אבי בעלה רבינו חיים ויטאל.

בפי יהודי דמשק היה נקרא ציונו של רבי חיים ויטאל: "המוז' ב'ח הטהור". יראה ורעד רחזו בכל הקרב לשם. יהודי המקום לא העזו להשתטח על ציונו. אלא באו והניחו אבן כנהוג, ותיי כף פסעו לאחוריהם מרוב פחד. במקום זאת, היו נושאים צקון לחשם ושוחטים בקשותיהם בקברותיהם של רבינו יאשיהו פינטו זי"ע א ובתו מרת ג'מילה (אשת רבי שמואל ויטאל) ושם היו רואים במוחש נסים וישועות.

קדושת כתבי האר"י שכתב מהרח"ו האר"י הקדוש ציוה, שאף אחד מתלמידיו לא יכתוב דבריו, זולת רבי חיים ויטאל זצוק"ל, רבי חיים כתבם, ולאח פטירתו ערכם וסידרם רבי שמואל בנו.

בעת שעסק רבי שמואל בעריכת כתבי אביו, נתקל פעמיים רבות בדברים סתומים וחתומים שלא הובנו לו כראוי. ביודעו ובהכירו בחשיבות רותם רזין עילאין, פחד מאד לשלוח יד במקומות אלה, ובכל פעם הלך להשתטח על קבר אביו, לבקש הימנו שיאיר לו דרכו. בהיותו על הציון, היה שואל את אביו איך יכתוב, ורבי חיים היה מורה לו מן השמים כיצד עליו לכתוב. כך נהג זמן רב.

לילה אחד, לאחר שעלה רבינו יאשיהו פינטו זצוק"ל על יצועו, נגלה לו בחלומו דודו רבינו חיים ויטאל, ובפיו בקשה: "אנא ממך בן אחותי, עשה עמי אות לטובה! בני יקירי רבי שמואל בא לציון קברי מפעם לפעם, ובפיו משאלה שאאיר דרכו בנבכי הכתבים. פעמים יושב אני במקומי ועונה לו, אך לפעמים נמצא אני בפמליא של מעלה מתענג מזיו השכינה בדרגה גבוהה יותר, ובעת שמשתטח על ציוני, מפאת כבודו, ומפאת חשיבות הכתיבם, מתנתק אני משיבה של מעלה ובא להשיב לו על שאלתו. לכן בקשתי שטוחה לפניו. שלא יבוא לשאלני על קברי, אלא יעשה שאלת חלום, ואז אענה לו כרצונו מבלי שאצטרך להימנע מאותו תענוג רוחני עילאי". לאחר מכן הוסיף ואמר: "לך אמור לבני שירד למצרים, כי נשאר שם ניצוצות קדושים הממתינים בכליון עינים שיעלו לשורשם, והוא המתאים לתקנם". לסיום הוסיף רבי חיים את הפסוק בתהלים (צטו.) "משה והרון בכהניו ושמואל בקוראי שמו" כרמז לדבריו, ופרח למקומו, כשהתעורר רבי יאשיהו משנתו, ננער בזריזות, ואץ לבית רבי שמואל לספר לו את חלומו. רבי שמואל כבר לא היה צעיר לימים, ומוזה זמן אשתו נפטרה. מששמע את דברי רבי יאשיהו. השיב לו: "ראה, אלמן אנוכי, והנני שרוי ללא אשה, לפיכך אינני יכול לכוון כעת את התיקון שנמסר לי לצורך הירידה למצרים, כי הנני פלג גופא".

שו"ת הרי"ף

- להתאמץ על שלום בית או להתחיל דרך חדשה? אני פרודה מבעלי כשלוש שנים, אני מאוד רוצה שלום בית, אך בעלי אפילו פעם אחת לא מעוניין לשמוע ורק מדבר אלי לא יפה. האם אני צריכה לחפש את הדרך החדשה שלי בחיים או עדיין לניסות כי יש לנו ארבעה ילדים?

תשובה

צריך לעשות את הכל להחזיר את הבית ולשמור על השלום בית, אין דבר שעומד ליד השלום בית. הגמרא אומרת (גיטין צ:): כל המגרש אשתו ראשו נה אפילו מוזב מוריד עליו דמעות. אבל אם אדם משתדל ומשתדל ורואה שהדבר הזה אטום חתום וסתום, אז אדם ילך בכבוד בלי לריב. אדם לא יכול לגמור את החיים שלו בבדידות, למצוא בן אדם אחר והקב"ה יעזור שיהיה טוב ויהיה חיים ארוכים וזיווג ודברים טובים.

**כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד
נועם אלימלך
במוצאי השבת קודש**

**נועם אלימלך
פרשת מקץ
או יאמר**

"ויאמר להם מרגלים אתם כו'.

לכאורה יש עוד לדקדק, וכי יוסף הצדיק יאמר דבר שאינו, "מרגלים אתם". ונראה דהנה יוסף הצדיק היה במדרגה גדולה כנ"ל שהיה משפיע לעולמות עליונים ועל ידי זה בא השפעה לעולם התחתון, וזה שראה בחלומו "והנה אנחנו מאלמים אלמים והנה קמה אלמתי" (בראשית לז, ז) רמז להשפעות פרנסה, ואמר אליהם "מרגלים אתם" כלומר אתם אינכם במדרגה גדולה, רק במדרגה קטנה "מרגלים", דהיינו מעולם התחתון, "לראות את ערות הארץ באתם", פירוש שיש מדרגות בני אדם שבאים לעולם להוכיח את בני אדם על מעשיהם הרעים ח"ו, וזהו "לראות את ערות הארץ". * ואמרו "ועבדיך באו לשבור אוכל", שאנחנו גם כן במדרגה גדולה, שאנו משברים תאויות הגשמיות, "לא היו עבדיך מרגלים" אין אנו מעולם התחתון, "בני איש אחד נחנו" במדרגה גדולה באחדות עליון, וקל להבין:
**

SHLOMI K. BENJAMIN
יצוב : שלמה בנימין 0545330452

**קדושת העלון
ודברי התורה יהיו
לרפואת
דוד אליהו חיים
בן שמחה הי"ו
דינה בת זילפה
רחל רשל בת זוהרה
ירין חיים בן נעמה
בן דואב בן מלכה
הי"ו**

**דברי עחשבה ועצקות עפי כבוד האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
עפרשת השבוע**

מסופר על צדיק אחד שאסף את התלמידים שלו ושאל אותם, איך כל אחד מהם חושב שהעולם צריך להיראות וכל אחד יתן עצה מה הוא חושב שהיה צריך להיות עוד בעולם. אחד כתב העולם צריך להיות עם יותר פרנסה, אחד שהיה חסר ילדים כתב אני רוצה שהשם יבנה את העולם עם יותר ילדים, אחד שהיה חסר לו בית כתב אני רוצה שהקב"ה יבנה את העולם שיהיה לכולם בית. אמר להם אותו צדיק לא, הקב"ה ברא את העולם בצורה מושלמת ביותר, זה שאנחנו חושבים שדבר לא מושלם זה חוסר אמונה. אנחנו מברכים בברכת האילנות "שלא חסר בעולמו פלגים" הקב"ה ברא את העולם בלי חיסרון של כלום, רק אנחנו רואים את החיסרון. אם אנחנו רוצים שקט ושלווה בלי שום חיסרון רק שיהיה לנו נוח, אז יהיה לנו נוח לטווח קצר, אבל לטווח ארוך זו לא השלמות של העולם.

אדם שחושב לשנות את העולם לעולם יותר נוח ופחות בעיות וניסיונות, טועה טעות חמורה. אדם שיושב בנוח ולא עושה כלום אין לו פרנסה ליום המחר, מתי שאדם מצטער ודחוק ומשתדל ונלחם הוא בונה את הכוח ליום המחר. רק לאחר שהאדם עובר את הניסיונות, הוא מבין שכל הניסיונות האלה, בסוף משלמים את התמונה האמיתית וכל מה שקרה איתו זה טוב מאוד.

אם נסתכל, נראה ששורש העולם בא משני ניסיונות קשים ביותר, דור של סדום ועמורה שהיה פרוץ בעריות ודור הפלגה שהיו פרוצים במחשבות לא טובות ובכפירה בקב"ה. שני הדורות הללו השאירו את החותם שלהם קשה בעולם, וזה גם התיקון של דור האחרון, הדור הזה מצד אחד עריות ומצד שני בעיות ושאלות באמונה.

יוסף הצדיק התנסה בשני ניסיונות קשים ביותר ועמד בהם, ניסיון אחד של עריות עם אשת פוטיפר שניסתה להחטיא את יוסף שזה סדום, ויוסף תיקן את כל הבעיות של סדום עניינים של עריות. ניסיון שני של אמונה בבית האסורים, אדם שנמצא בבית האסורים יש לו שאלות באמונה למה הקב"ה עשה לי ככה ומה עשיתי, בבית האסורים יוסף תיקן את דור הפלגה את העניינים של אמונה בקב"ה.

מי שיראה את הצער שיוסף הצדיק עבר, ישאל שאלות קשות ילד בן י"ז שנים למה צריך לעבור דברים קשים, זה נראה קשה אבל היה טמון בזה כוח גדול לדורות, באשת פוטיפר יוסף הצדיק חיוק לדורי דורות להתמודד עם יצר הרע של עריות. בבית האסורים יוסף תיקן לדורי דורות להתמודד עם עניינים של אמונה בקב"ה.

לכן גם מתי שהאדם רוצה לשבת בשלווה הוא ידע שהניסיונות וההתמודדות דויות הם כוח לדורות הבאים לעוד חודש, עוד שנה להיות חזק ולהצליח בהצלחות גדולות. לכן מתי שיש לאדם ניסיונות וקושי בדברים קשים, הוא צריך לדעת שזה דברים זמניים לפני דברים גדולים שהוא צריך לבנות ולקבל או בעוד שנה או באותה שנתיים, או אפילו לבנים שלו אבל היסוד הוא בונה בניסיונות שהוא עובר.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:

אליהו בן אסתר	ניסים בן איזה	ולהצלחת
איזה בת אסתר	לעילוי נשמת	ניסים יעקב בן צביה
מרים בת אנרייט	אלברט אברהם	דניאל בן איזה ומשפחתו
מרים בת סימי	בן נינה ז"ל	מנחם בן חנה ומשפחתו
אהרון בן חנה		

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזריא ויצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמוז ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלים ז"ל	אליס בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	צמח בן תמוז ז"ל	פיליפ בן פרננדו ז"ל	פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מינזה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאניז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים